اِنتَخِبِ الْجَوابَ الصَّحيحَ فِي التَّرجَمَةِ الْفارِسيَّةِ.

١ـ ﴿وَ لا تَيأَسوا مِن رَوْحِ اللهِ إِنَّهُ لا يَيْأَسُ مِن رَوْحِ اللهِ إِلَّا الْقَومُ الْكافِرونَ﴾ يوسُف: ٨٧

و از رحمت خدا ناامید (نشوید ● نشدند ○) ؛ زیرا جز مردم کافر کسی از رحمت خدا ناامید (نشده است ○ نمی‌شود ●) .

٢ـ ﴿اُدْعُ إِلىٰ سَبيلِ رَبِّكَ بِالْحِكمَةِ وَ الْمَوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جادِلْهُم بِالَّتي هيَ أَحسَنُ﴾ اَلنَّحل: ١٢٥

با دانش و (فرمان ○ اندرز ●) نیکو به راه پروردگارت فرا بخوان و با آنان به [شیوه‌ای] که (خوب ○ بهتر ●) است گفت‌وگو کن.

٣ـ ﴿فَاذْكُروني أَذْكُرْكُم وَ اشْكُروا لي﴾ اَلْبَقَرَة: ١٥٢

پس (ما را ○ مرا ●) یاد کنید؛ تا شما را یاد کنم و (از من سپاس‌گزاری کنید ● شکرگزاری کنید ○) .

٤ـ ﴿لا يُكَلِّفُ اللهُ نَفْساً إِلّا وُسْعَها﴾

خدا به کسی جز به اندازهٔ (توانش ● درخواستش ○) تکلیف نمی‌دهد؛

٥ـ ﴿لَها ما كَسَبَتْ وَ عَلَيها مَا اكْتَسَبَتْ﴾ اَلْبَقَرَة: ٢٨٦

هرکس آنچه را که [از خوبی‌ها] کسب کرده، به (سودش ● زیانش ○) است، و آنچه را [نیز که از بدی‌ها] کسب کرده، به (سودش ○ زیانش ●) است.